

med den normale Stigning, som vil indfinde sig, og derfor er den højtærede Finansminister begyndt 2 Mill. Kr. for langt nede, hvordan saa end Aaret 1912—13 falder ud enten i den ene eller i den anden Retning.

Med Hensyn til Stempelafgifterne kommer den højtærede Finansminister ikke ud over den aabenbare Selvmodsigelse, at han forbeholder sig Ret til at foretage en ren formel Beregning for Toldlovens Vedkommende, og siger, at han ikke kan gøre andet, medens han derimod, naar der er Tale om Stempelafgifterne, vil beregne dem paa modsat Vis. Det er kedeligt, at han vælger to hinanden modsatte Fremgangsmaader, som begge føre til det samme Resultat, at holde Indtægterne nede.

Hvad endelig Takstforhøjelserne angaar, fatter jeg ikke, at den højtærede Finansminister vil blive ved med her i Tinget at fremsætte Meddelelser, som ere urigtige. Den højtærede Finansminister siger, at Nedgangen var ikke regnet med ved Takstforhøjelsen. Jeg forstaaer ikke dette. Den højtærede Finansminister ved dog, at der for dette Ting foreligger en Beregning over Merindtægten ved de foreslaaede Takster. Der opstilles først en Beregning over Udbyttet af Forhøjelsen af Taksterne for Personbefordringen, beregnet efter det Antal befordrede, man den Gang havde. Dette opgøres til en Merindtægt af 2,485 Mill. Kr. Derefter tilføjes der: „Takstforhøjelserne maa imidlertid paaregnes at medføre en Trafiknedgang, og at en Del rejsende fra II Klasse fremtidig vil benytte III Klasse. Man kan formentlig beregne Tabet herved saaledes;”. Saa kommer der en meget udførlig Tabel herover, som viser et Indtægts- tab af 830,000 Kr. „Dette Beløb maa fradrages”, skrives der saa videre, „den ovenfor nævnte Merindtægt af 2,485,652,95 Kr., hvorefter de foreslaaede Takster for lokale Billetter ville give en forøget Indtægt af ca. 1,650,000 Kr.”. Paa samme Maade beregnes alle Takstillægene, idet man først gaar ud fra den Masse af befordrede, der var i det givne Øjeblik, og derefter fraregner et beregnet Nedgangstab. Forhøjelsen af Hurtigtogstillæget opgøres til 181,000 Kr., hvorfra trækkes et Trafiknedgangstab paa 33,000 Kr. Indtægten af Abonnementskortenes Forhøjelse opgøres paa samme Maade. Godsbefordringen opgøres at ville indbringe en Merindtægt af 2,100,000 Kr., Forhøjelserne ville antagelig medføre en Trafiknedgang, og Tabet herved anslaaes til 400,000 Kr., altsaa kommer man til en Merindtægt af 1,700,000 Kr. Og saa drister alligevel den højtærede Finans-

minister sig til at paastaa her, at der i Fjor ikke var taget Hensyn til Nedgangen. Jo i Fjor har man ved Takstforhøjelsen beregnet, hvor stor Nedgangen vilde blive, og derefter konstateret, at man vilde faa et Merudbytte af Statsbanerne paa $3\frac{3}{4}$ Mill. Kr. Derefter kommer Regeringen i Aar og forelægger ikke $3\frac{3}{4}$ Mill. Kr. Forhøjelse, men $2\frac{3}{4}$ og regner altsaa yderligere med en Nedgang, som ikke var medtagen ved Forelæggelsen i Fjor. Det, erklærede jeg, er ikke en redelig Forelæggelse af Skatteforslagene.

Vedrørende de 15 Mill. Kr. til Ekstraktiver sagde den højtærede Finansminister, at man kunde sagtens se, der var Huller i min Fremstilling, og den imødegik sig selv. Nej, det gjorde den ikke. Den højtærede Finansminister havde til mig sagt: Se paa alle de store Love, der allerede ere vedtagne, det vil vise sig, at vi have Brug for et meget stort Beløb fremtidig ifølge disse Love. Den højtærede Minister talte om et Normalbudget. Derefter paaviste jeg, at det kun for et Par Aar, disse store Anlæg ville kræve meget store Beløb: i to Aar 7 Mill. Kr. aarlig, derefter 5,3, synkende til 3,5, derefter til 1 Mill. Kr. i Resten af den sekstenaarige Periode, her er Tale om. Endvidere nævnede jeg, at Staten aarlig vilde faa 1 Mill. Kr. fra Københavns Kommune, altsaa at Beløbet Aar for Aar maatte formindskes med denne Million Kroner. Jeg tror, at enhver, som ser dette, maa gøre sig det klart, at det af Finansministeren forelagte Normalbudget kan ikke paa Grund af de her nævnte Anlæg siges at maatte udkræve et saa stort Beløb som 15 Mill. Kr. aarlig. Men naturligvis kan man sagtens tilvejebringe Forslag til 15 Mill. Kr. om Aaret til Aktiverhvervelse. Det vil selvfølgelig ikke volde nogen som helst Vanskelighed, hvis man gaar frem med Flothed. Men hvis man derimod under den nuværende Situation siger: Vi ville netop ikke være flotte med Hensyn til Aktiverhvervelse, kan man ogsaa komme igennem med mindre, og det er det, jeg har paastaet.

Angaaende den midlertidige Form for Indkomst- og Formuebeskatning siger den højtærede Minister, at han er absolut Modstander deraf, og at han kun kan tænke sig den paa den Maade, at vi nu bevilge de Skattebeløb, han forlanger, og at saa eventuelt kommende Krav dækkes ved Hjælp af en midlertidig Ordning. Jeg maa sige til den højtærede Finansminister, at det er efterhaanden noget plagsomt at skulle diskutere med en Mand, om hvis Udtalelser man maa forudsætte, at de ikke holde i